

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Obo/6/2016
Identifikačné číslo spisu:	7006200883
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Lenka Praženková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7006200883.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. D. P., nar. XX. A. XXXX, bytom T., právne zastúpeného JUDr. Tiborom Sásfaiom, advokátom, so sídlom Fejova 4, Košice, proti žalovanému: JUDr. Jozef Tarabčák, so sídlom Hlavná 13, Prešov, správca konkurznej podstaty úpadcu Lýdia - Jovsa, spol. s r. o., so sídlom Jovsa 267, IČO: 31 725 121, o vylúčenie vecí z konkurznej podstaty, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 08. decembra 2015, č. k. 12Cbi/19/2006-212, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 08. decembra 2015, č. k. 12Cbi/19/2006-212 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom zo dňa 08. 12. 2015, sp. zn. 12Cbi/19/2006-212, vylúčil z konkurznej podstaty úpadcu Lýdia - Jovsa, spol. s r. o., so sídlom Jovsa 267, IČO: 31 725 121 v konkurze vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 4K/78/2005 hnutelné veci na str. 3 pod bodom 3. v radových číslach 1. až 20. (označených a popísaných v znaleckom posudku Doc. Ing. D.) a to: 1/ Hobľovačka (hobľovačka značky Mimuee, MUT400RIQ/1991), 2/ Hobľovačka (hobľovačka značky DSMB-80, 234/1978), 3/ Kotol (kotol VIGAS 40, 000228/2002), 4/ Univerzálny hrotový sústruh (univerzálny hrotový sústruh SN40B/1000, 40106690/1980), 5/ Brúska na gátrové píly (brúska na gátrové píly, MAPF 3720/1980), 6/ Brúska na hobľovacie nože (brúska na hobľovacie nože, OLNf-7, 1415/1983), 7/ Brúska malá na stojane (brúska malá na stojane, elmotor. AP100148 1324333), 8/ Kompresor (kompresor, GM200, 2012), 9/ Bojler (bojler, 2001), 10/ Sušička - technológia (sušička - technológia), 11/ Omietacia a rozmetacia píla (omietacia a rozmetacia píla, OPA 90, 7205138/1995), 12/ Píla kotúčová (okružná) (píla kotúčová (okružná), OPTA 40), 13/ Podávacie zariadenie /k píle OPTA 40/ (podávacie zariadenie k píle OPTA 40, PS-2, 023-042/1993), 14/ Malý gater (malý gater, KP 50, 211/1992), 15/ Skracovacia píla (skracovacia píla, OD600F, 3248/1988), 16/ Skracovacia píla (skracovacia píla, OD600F, 323/1988), 17/ Skracovacia píla (skracovacia píla), 18/ Píla pásová (píla pásová, BU 801, 4183/1978), 19/ Odsávanie (odsávanie), 20/ Trojstojanová brúska k píle Wood - Mizer (trojstojanová brúska k píle Wood - Mizer). O náhrade trov konania rozhodne súd prvého stupňa do 30 dní po právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie proti povinnému Lýdia - Jovsa, spol. s r. o., IČO: 31 725 484 bola v exekučnom konaní vedenom pod číslom EX 89/2005 uskutočnená súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Kováčom, Exekútorský úrad so sídlom Košice, dňa 28. 10. 2005 dražba nehnuteľných vecí:

- pozemok parcela č. XXXX/X; trvalé trávne porasty vo výmere 1054 m²,
- pozemok parcela č. XXXX, orná pôda vo výmere 1510 m²,
- pozemok parcela č. XXXX/X, orná pôda vo výmere 666 m², vedené na LV č. XXX, k. ú. U., patriace úpadcovi v celosti,
- pozemok parcela č. XXXX/X, trvalé trávne porasty vo výmere 876 m², vedené na LV č. XXX, k. ú. U., v spoluvlastníckom podiele úpadcu 7/10 a 3/10,
- pozemok parcela č. XXXX/X, orná pôda vo výmere 704 m², vedený na LV č. XXX, k. ú. U., v spoluvlastníckom podiele úpadcu 1,
- pozemok parcela č. XXXX, orná pôda, vo výmere 2896 m², vedený na LV č. XXX, k. ú. U., v spoluvlastníckom podiele úpadcu 1.

Žalobcovi ako vydražiteľovi bol udelený príklep dňa 28. 10. 2005 za najvyššie podanie 130 109,20 Sk. Vydraženú cenu 130 109,00 Sk žalobca uhradil súdnemu exekútorovi dňa 28. 10. 2005 vo výške 72 400,00 Sk a dňa 23. 11. 2005 vo výške 57 709,00 Sk. Uznesením Okresného súdu v Michalovciach č. k. 9Er/356/2005-55 zo dňa 01. 02. 2006 bol schválený príklep udelený na dražbe konanej dňa 28. 10. 2005 na Exekútorskom úrade v Košiciach, súdneho exekútora JUDr. D. O.. Na základe vykonateľného exekučného titulu na peňažné plnenie proti povinnému Lýdia - Jovsa, spol. s r. o., IČO: 31 725 484 bola v exekučnom konaní vedenom pod číslom EX 89/2005 uskutočnená súdnym exekútorom JUDr. D. O., dňa 11. 11. 2005 dražba hnuťelných vecí patriacich povinnému Lýdia - Jovsa, spol. s r. o.: brúska na gatrové píly- MAFF, r. v. 1989/4, séria 3720, vydražená cena 17 000,00 Sk a elektromotor - ATIM B3, v. č. 508 18B, vydražená cena 1 200,00 Sk. Ako vydražiteľ, na základe príklepu dňa 11. 11. 2005 sa stal vlastníkom vydražených vecí. Vydraženú cenu 18 200,00 Sk uhradil súdnemu exekútorovi dňa 11. 11. 2005. Dňa 08. 12. 2005 po bezvýslednej dražbe ďalších hnuťelných vecí povinného, ktorých predajná cena bola stanovená na 59 575,00 Sk. Predaj sa uskutočnil na základe súhlasu oprávneného, ktorým bola Sociálna poisťovňa so sídlom v Bratislave, pobočka Michalovce. Sumu 59 575,00 Sk žalobca uhradil súdnemu exekútorovi dňa 08. 12. 2005. Predmetné vydražené a odkúpené veci si žalobca uložil v sklade žalovaného. Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 4K/78/2005-26 zo dňa 20. 02. 2006 bol na spoločnosť Lýdia - Jovsa spol. s r. o., Jovsa 267, vyhlásený konkurz. Za správcu konkurznej podstaty bol ustanovený žalovaný JUDr. Jozef Tarabčák. Správca konkurznej podstaty po predložení súpisu majetku štatutárnym zástupcom úpadcu pojal do podstaty aj predmetné hnuťelné veci napriek tomu, že žalobca žiadal o ich vyňatie a zároveň bol správca konkurznej podstaty upozornený štatutárnym zástupcom úpadcu na to, že predmetné veci uložené v sklade nepatria úpadcovi. Poukázal na ustanovenie § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (ďalej len „ZKV“) a uviedol, že vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že do súpisu konkurznej podstaty boli zapísané veci uvedené vo výroku rozsudku. Išlo o hnuťelné veci podľa znaleckého posudku Doc. Ing. E. D., CSc., ktorý potvrdil, že veci označené v upravenom petite zodpovedajú veciam uvedeným v súpise i v jeho znaleckom posudku a v danom prípade iná identifikácia neprichádza do úvahy. Súdny exekútor JUDr. D. O. na základe návrhu oprávnenej Sociálnej poisťovne vykonával exekúciu predmetných vecí ich dražbou. Aj opakovaná dražba bola však bezvýsledná a túto skutočnosť oznámil oprávnenej Sociálnej poisťovni podaním z 11. 11. 2005, ktoré jej bolo doručené 23. 11. 2005. Na základe poučenia v tomto oznámení oprávnená Sociálna poisťovňa podaním zo 07. 12. 2005 exekútorovi oznámila, že tieto veci preberá, splnomocnila exekútora na ich predaj za polovičnú hodnotu a dáva návrh na ich predaj za polovičnú cenu. Súdny exekútor predmetné veci predal žalobcovi a vydal mu o tom potvrdenie ako doklad k ich vydaniu. Tieto skutočnosti, t. j. predaj vecí žalobcovi, ktorý ich hodnotu zaplatil Sociálnej poisťovni, sa stali v lehote 15 dní od upovedomenia o bezvýslednosti dražby. O tom svedčí potvrdenie súdneho exekútora z 08. 12. 2005, ako aj príjmový pokladničný doklad č. 112 z 08. 12. 2005 o zaplatení kúpnej ceny 59 575,- Sk. Ak teda žalobca zaplatil kúpnu cenu 08. 12. 2005, musel ich kúpiť predtým, a preto listiny vystavené neskôr nemajú žiadnu výpovednú hodnotu. Oprávnená Sociálna poisťovňa veci nezaúčtovala do účtovného stavu, pretože vedela, že budú ihneď odpredané,

avšak ich prevzatím nadobudla vlastnícke právo k prevzatým veciam (§ 126 ods. 3 Exekučného poriadku vtedy platného).

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. V odvolaní navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a žalobu zamietol. Podľa názoru žalovaného je napadnutý rozsudok neurčitý, pretože neobsahuje presné označenie vecí, ktoré zo súpisu konkurznej podstaty vylučuje a v akom doklade sú vylučované veci vedené na str. 3 pod bodom 3, pričom súd ani v odôvodnení rozsudku vecí bližšie nešpecifikoval. Súd v konaní neodstránil rozpory namietané žalovaným, neriadil sa právnym názorom odvolacieho súdu a jeho postup bol v rozpore s ust. § 226 O. s. p. Napadnutý rozsudok je tiež vydaný v rozpore s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Obsahuje rovnaké nedostatky, ako aj rozsudok zrušený uznesením sp. zn. 5Obo/66/2011 zo dňa 28. 09. 2011. Žalovaný tiež namietal, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho posúdenia veci a je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože súd sa v napadnutom rozsudku nezaoberal námietkami žalovaného. Rozhodnutie je tiež v rozpore s ust. § 153 ods. 2 O. s. p., pretože súd prisúdil viac, než čoho sa žalobca domáhal, keď prihliadal na upresnenie zo dňa 17. 06. 2010, ktoré však bolo urobené až po uplynutí zákonnej lehoty na podanie žaloby podľa ust. § 19 ods. 2 ZKV. Ust. § 153 ods. 2 O. s. p. bolo porušené aj z dôvodu, že súd vylúčil z podstaty aj veci, ktoré uplatnené neboli v žalobe, ako aj veci, ktoré neboli v podstate zapísané. Súd prvého stupňa sa v napadnutom rozsudku tiež nevysporiadal s námietkou, že upresnenie z 17. 06. 2010 bolo podané po zákonnej lehote, preto sa javí ako arbitrárny a nepreskúmateľný. Žalovaný namietal, že súd prvého stupňa sa neriadil ani právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý mu uložil odstrániť rozpory znalcom Dr. D.. Súd nesprávne posúdil aj otázku prechodu vlastníctva na žalobcu. Právny názor súdu, že nie je oprávnený skúmať správnosť postupu v exekučnom konaní, je nesprávny v tom, že súd nepreskúmava správnosť postupu, ale iba to, či na základe postupu exekútora prešlo alebo neprešlo vlastníctvo na žalobcu. Súd mal posúdiť to, kto je vlastníkom vecí. Podľa žalovaného postup exekútora nemohol vyvolať účinky prevodu vlastníctva, pretože ust. § 126 ods. 3 Exekučného poriadku je použiteľné iba pre konania začaté pred 01. 09. 2005. Navyše pre tento postup neboli ani splnené zákonné podmienky, ako ich ustanovenie predpokladá: oprávnený mal veci po neúspešnej dražbe aj reálne prevziať a nestačí iba oznámenie, že veci prevezme. Prvostupňový súd sa nevysporiadal s týmito námietkami napriek tomu, že mu túto povinnosť uložil odvolací súd. Rovnako sa nevysporiadal ani s rozpormi vo výpovedi svedka Dr. O. - exekútora. Bol toho názoru, že v exekučnom konaní došlo zo strany exekútora ku konaniu v rozpore s Exekučným poriadkom, pričom je nesporné, že na listinách boli dodatočne opravované dátumy, resp. boli listiny prepracované tak, aby vyhoveли účelovému tvrdeniu žalobcu o jeho vlastníctve a napriek týmto evidentným rozporom súd prvého stupňa nepovažoval za potrebné zaujať k tomu žiadne stanovisko.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 203 ods. 1 O. s. p.), má náležitosti vyžadované v ust. § 205 O. s. p., boli podané osobou na to oprávnenou (§ 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorým je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O. s. p.) prejednal odvolanie žalovaného podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že je potrebné ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V prejednáwanej veci súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom nanovo rozhodol na základe zrušujúceho uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. 01. 2015, č. k. 5Obo/2/2014-191, v ktorom bol okrem iného vyslovený názor, že súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí a v ostatnom konaní nevenoval pozornosť skutočnostiam, ktoré boli zdôraznené v predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu, a to v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. 09. 2011 sp. zn. 5Obo/66/2011, v ktorom bol vyslovený názor, že z odôvodnenia rozsudku prvostupňového súdu nie je zrejмый skutkový stav a nie je možné z tohto dôvodu posúdiť ani to, či súd vec správne právne posúdil. Súdu prvého stupňa bolo v rozhodnutí sp. zn. 5Obo/66/2011 nariadené, aby odstránil nejasnosti v označení hnutelných vecí požadovaných žalobcom na ich vylúčenie, a to so znalcom Doc. Ing. D., ktorý podľa názoru odvolacieho súdu predmetné hnutelné veci videl a oceňoval a označil v znaleckom

posudku, rovnako aby sa vysporiadal s námietkou vznášanou žalovaným ohľadne exekúcie na hnuteľný majetok už aj na súde prvého stupňa.

Odvolací súd vo svojom poslednom zrušujúcom uznesení z 28. 01. 2015, č. k. 5Obo/2/2014-191 ďalej uviedol, že súd prvého stupňa nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu a nijako sa nepokúsil o odstránenie nejasností v označení hnuteľných vecí požadovaných žalobcom na ich vylúčenie so znalcom Doc. Ing. D.. Uvedeným postupom obmedzil tak súd prvého stupňa žalovaného v jeho práve na spravodlivé konanie a pri podaní opravného prostriedku vo vzťahu k zákonom vymedzeným odvolacím dôvodom, v dôsledku čoho mu odňal možnosť konať pred súdom. Odvolací súd dodal, že súd prvého stupňa neodôvodnil v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. svoj názor reagujúci na námietky žalovaného ohľadne exekúcie na hnuteľný majetok. Z obsahu odôvodnenia bolo podľa odvolacieho súdu zrejmé, že len mechanicky zopakoval (tak, ako to uviedol aj vzrušenom rozsudku z 29. 03. 2011, č. k. 12Cbi/17/2006-127), že nie je oprávnený v tomto konaní skúmať správnosť postupu v exekučnom konaní.

K znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty (čl. 1 ods. 1 ústavy, napr. PL. ÚS 36/95), ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. To znamená okrem iného aj to, že každý adresát právnej normy sa môže dôvodne spoliehať na to, že všeobecný súd nielenže bude platné právo aplikovať, ale i na to, že bude rešpektovať právny názor, ktorým je viazaný, ak mu takúto povinnosť ukladá zákon. Opačný prístup už sám osebe predstavuje porušenie základného práva na súdnu ochranu, ako aj práva na spravodlivý proces.

Ani nezávislosť sudcov všeobecných súdov pri ich rozhodovaní podľa § 2 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch a prísediach“) nie je absolútna a bez akýchkoľvek hraníc a podmienok. Keby sa nezávislosť chápala tak, že sudca môže rozhodnúť hocijako, viedlo by to k svojvôli, pretože v takom prípade by sudca sám tvoril právo podľa svojich predstáv a vystupoval by ako zákonodarca. V právnom štáte to nemožno takto vysvetľovať. Tomu nasvedčuje aj samotný text vyššie citovaného ustanovenia, v zmysle ktorého sudca musí rozhodovať v súlade so zákonom. Ak musí sudca rozhodovať v súlade so zákonom, potom je povinný rešpektovať i zákonom stanovené hranice pre jeho rozhodovanie. Takouto hranicou stanovenou zákonom je aj povinnosť rešpektovať zásah do obsahového rozhodovania zo strany iného súdu, ak takéto obmedzenie vyplýva zo zákona.

V tomto prípade bolo takýmto zákonným ustanovením ust. § 226 O. s. p., ktoré jednoznačne ustanovuje, že ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie na nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Pokiaľ teda odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho rozhodnutia uvedie, z akého právneho názoru pri rozhodovaní vychádzal, teda prečo považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za nesprávne, prípadne uvedie, v čom spočívajú nedostatky v jeho skutkových záveroch a dokazovaní, je súd prvého stupňa takýmto vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu viazaný. Súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom tak po stránke hmotnoprávnej (napríklad z hľadiska toho, ktorý právny predpis má byť aplikovaný, prípadne ako ho treba interpretovať), ako aj po stránke procesnoprávnej (napríklad z aspektu odvolacím súdom vytýkaných väd dokazovania, iných väd majúcich za následok nesprávne rozhodnutie vo veci). Pre úplnosť treba uviesť, že súd prvého stupňa nie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu zaujatým v zrušujúcom rozhodnutí, keď po zrušení napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa sa skutkový základ zmení natoľko, že je vylúčená aplikácia právneho názoru odvolacieho súdu na nový skutkový základ. Takáto povinnosť vyplýva aj z ust. § 2 ods. 4 zákona o sudcoch a prísediach, podľa ktorého za podmienok ustanovených osobitnými predpismi, ktorým je napríklad Občiansky súdny poriadok, je sudca viazaný aj právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí súd vyššieho stupňa.

Odvolací súd na základe odvolania žalovaného podaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 08. 12. 2015, sp. zn. 12Cbi/19/2006-212 opätovne konštatuje, že súd prvého stupňa sa dôsledne neriadil názorom odvolacieho súdu vyjadreným v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení z 28. 01. 2015, č. k. 5Obo/2/2014-191 a neodstránil vytknuté nedostatky. Odvolací súd jednoznačne uložil súdu prvého

stupňa , aby odstránil nejasnosti v označení hnutelných vecí požadovaných žalobcom na ich vylúčenie so znalcom Doc. Ing. D.. Súd prvého stupňa aj napriek tomu bez vypočutia tohto znalca (hoci to žalovaný navrhoval) a ako aj bez riadneho vykonania (prečítaním na pojednávaní) jeho vyjadrenia na č. l. 210, ako aj ním vypracovaného znaleckého posudku v konkurznom konaní , v konaní opätovne rozhodol. Taktiež v napadnutom rozsudku nevysvetlil, prečo menovaného znalca nevypočul a ani nevykonal uvedené listinné dôkazy.

Odvolací súd tiež konštatuje, že súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku nevysvetlil ako sa vysporiadal s námietkami žalovaného k úprave petitu žaloby v časti označenia vylučovaných vecí až po lehote stanovenej v § 19 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní. Rovnako odvolací súd konštatuje, že došlo k vylúčeniu vecí, ktoré v žalobe uplatnené neboli v zákonom stanovenej lehote (pod č. 13 a 20), ako aj vylúčil veci, ktoré neboli v takom znení zapísané v súpise podstaty (pod č. 12 a 20).

Po preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd uzatvára, že súd prvého stupňa sa v ďalšom konaní po zrušení prvého rozsudku dôsledne neriadil pokynmi uvedenými v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu a jeho nové rozhodnutie nespĺňa v odôvodnení náležitosti riadneho odôvodnenia. Nedostatky odôvodnenia a postupu v konaní, v časti ktorej sa neriadil právnym názorom odvolacieho súdu a ani tento svoj postup náležite nezdôvodnil, súd takej závažnosti, že mali za následok odňatie možnosti účastníka konať pred súdom, pretože neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, ako aj mali za následok nesprávne právne posúdenie vecí a nedostatočne zistený skutkový stav.

Dovolací súd v tejto súvislosti podporne poukazuje na stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 03. 12. 2015 k výkladu § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.

Vzhľadom na uvedené zistenia Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f/ a h/, ods. 2 O. s. p. zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom s poukazom na ustanovenie § 224 ods. 3 O. s. p. rozhodne aj trovách tohto odvolacieho konania .

Podľa § 226 O. s. p. je pre súd prvého stupňa, ktorému sa vec vracia na ďalšie konanie, právny názor odvolacieho súdu záväzný.

V ďalšom konaní úlohou súdu prvého stupňa bude dôsledne sa riadiť názorom odvolacieho súdu, následne vyhodnotiť všetky vykonané dôkazy podľa § 132 O. s. p. (prípadne vysvetliť prečo navrhované dôkazy nevykonali), ako aj doplniť dokazovanie k sporným otázkam v naznačenom smere a svoje nové rozhodnutie o veci samej riadne a presvedčivo zdôvodniť. Vo výroku svojho rozhodnutia, pokiaľ v ňom bude uvádzať obchodné meno žalovaného , resp. úpadcu, súd prvého stupňa bude dbať na to, aby bolo toto obchodné meno úpadcu uvedené v presne takej podobe, v akej je zapísané v obchodnom registri. V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne podľa § 224 ods. 3 O. s. p. aj o trovách odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.